

ВЕЧІРНІ ВВІСТІ

08(516),
26–31 грудня 2016 р.

2016: УКРАЇНА В ГЛУХОМУ КУТІ,
ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ НЕ УНИКНУТИ

стор 2

АКЦИЗОМ
ЄДИНИМ

стор 4

СВІТЛОДАРСЬКА ДУГА:
ЦИКЛ ВИПРОБУВАНЬ

стор 6

БЮДЖЕТ ГРОЙСМАНА: ЛЮДЯМ — ЗЛИДНІ, ДЕРЖАВІ — ЗАНЕПАД

Уранці 21 грудня Україна отримала головний фінансовий документ, за яким житиме весь наступний рік. Ганебне порушення регламенту під час ухвалення парламентом бюджету та бюджетоутворюючих документів викликає лише почуття сорому за чиновників. А ознайомившись зі змістом прийнятих нормативних актів, стає боляче за країну та наших громадян. Адже «людоцентричний» кошторис Гройсмана насправді несе людям бідність, а державі — занепад.

За проект закону «Про Державний бюджет України на 2017 рік» №5000 у другому читанні і в цілому проголосували 274 народні депутати. Найбільше голосів — 122 — за бюджет віддав «Блок Петра Порошенка». Ще 74 голоси документ отримав від «Народного фронту». Також кошторис підтримали 24 депутати з депутатської групи «Відродження», 18 — від «Радикальної пар-

тії», 13 — із «Волі народу», 18 позафракційних нардепів і 5 народних обранців від «Самопоміч».

Документ був ухвалений о 4.52 ранку. Як написала в своєму Facebook народний депутат від фракції «Батьківщина» Альона Шкрум, депутатам перед голосуванням навіть не роздали додатків до проекту бюджету, а дані, які містилися на сайті Верховної Ради, були застарілими.

Кандидат філософських наук, політичний експерт ГО «Слово і діло» Валентин Гладких зазначив у коментарі «ВВ», що події, які відбувалися у парламенті бюджетної ночі, повністю перекреслили всі заяви голови уряду Гройсмана про дотримання регламенту в бюджетному процесі.

«Хоча Гройсман від початку намагався перетворити регламент на самодостатню ціль, аби в такий спосіб відволікти увагу від змістового наповнення держбюджету. Гройсман постійно апелював, що уряд

нібито вчасно вніс бюджетну резолюцію, вчасно подав проект бюджету на розгляд комітетів та на перше читання до парламенту. Так створювалася ілюзія дотримання процедури. Цікаво, скільки правок було опрацьовано в комітетах і скільки враховано в остаточній редакції тексту? А фінальна ніч узагалі перекреслила всі зусилля чиновників представити бюджетний процес як цивілізований», — зазначає Гладких.

Політичний експерт пояснює: цьогоріч під час ухвалення бюджету було значно більше домовленостей політичного характеру, ніж у попередні роки.

«Основний принцип голосування залишився той самий — задовольнити економічні вимоги олігархічних кланів. Тобто, як і раніше, йшлося про перерозподіл фінансових потоків, виділення коштів на мажоритарні округи тощо, — розповідає Валентин Гладких. — Та цього разу політи-

ки було в рази більше. Так, в обмін на свою підтримку бюджету численні депутати висували кадрові вимоги. Незабаром ми побачимо, що призначатимуть, наприклад, нових керівників регіональних митниць та підприємств. У бюджетну ніч не випадково ухвалили закон «Про Вищу раду правосуддя» — це також було шантажем з боку деяких депутатів в обмін на їхні голоси за документ».

Народний депутат від «Народного фронту» Олександр Кірш (єдиний представник своєї фракції, який голосував проти проекту бюджету), зазначив, що нардепи від «НФ» віддавали голоси з політичних міркувань.

«Від фракції в уряді працюють шість міністрів, а також віце-прем'єр. Як же розвалювати коаліцію? Тобто було політичне рішення: голосувати за будь-який бюджет, яким би він не був», — сказав Кірш.

(Закінчення на стор. 3)

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

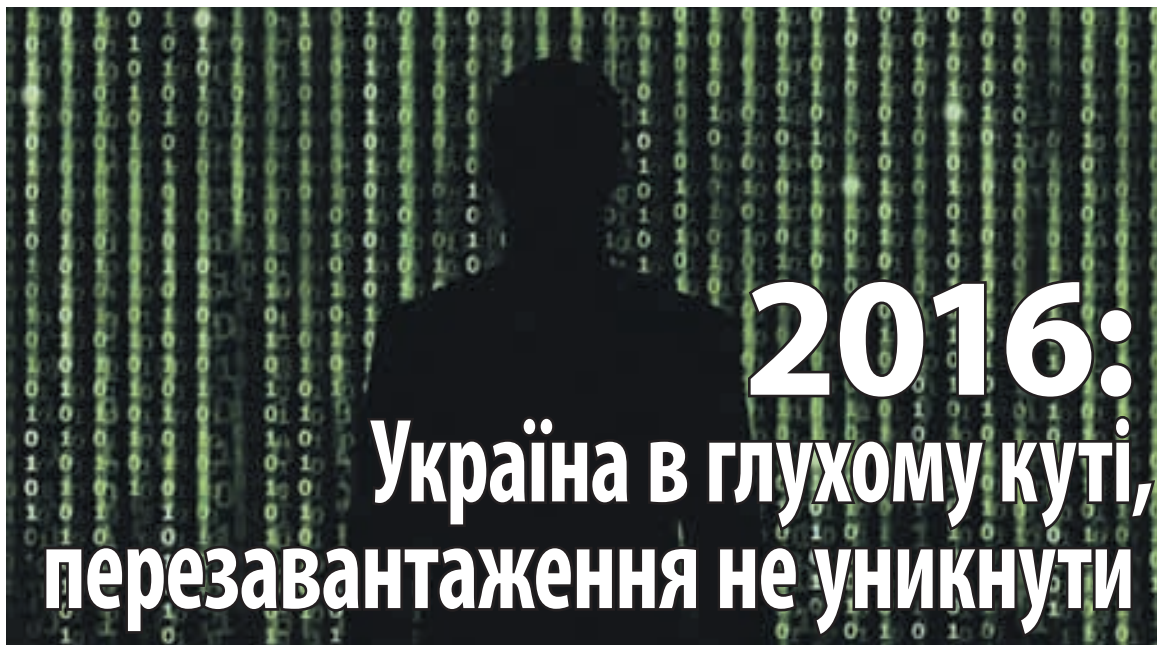
НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
2 грн 30 коп.

Політичний рік, що минає, був неймовірно насиченим. На жаль, подіями не надто приємними. Здавалося б, ми вже відчули весь смак «реформ» нової влади, усвідомили, що ніякої боротьби з корупцією немає і не буде, зрозуміли нарешті, хто є хто. Але «досконалість» не має меж. Поки народ падав у прірву бідності, його раз по раз годували солодкими оповідками про безвіз і світле майбуття. Мовляв, потерпіть ще трохи, і життя стане казкою. Утім, наші мрії уже обернули в похмуру дійсність.

ПЕКЕЛЬНИЙ СЮРПРИЗ

У 2016-му Україна попрощалася з «Кабміном камікадзе» і привітала старо-нову команду «реформаторів». Скільки б Арсеній Яценюк не чіплявся за своє крісло, втриматися йому не вдалося. «Блок Петра Порошенка» і «Народний фронт» уклали шлюб

на прокуратура повністю перейшли під контроль Банкової.

ПЕРЕЖИТИ Е-ДЕКЛАРАЦІЇ

Боротьба з корупцією у 2016 році увінчалася повним провалом. За великим рахунком, ми не побачили жодних результатів, якими б новостворені антикорупційні органи могли пишатися. У медій-

провадженні! Але ж від січня 2017 року стартує наступна хвиля декларування. І як НАЗК та НАБУ з усім цим впорайуться? Чи побачимо реальні результати цієї перевірки? Чи двоє-троє чиновників відкупляться штрафами?

А ще цього року НАБУ і ГПУ почали міжособну війну. Конкуренція між двома відомствами є неймовірно високою! Чи може

до іншого підрозділу. Ще у вересні глава ГПУ запевняв, що до 2017 року його відомство завершить усі необхідні процедури для подання до суду справи про зраду колишнього президента України Віктора Януковича. Та віз і нині там.

А ще ГПУ ініціювала зміни до законодавства щодо вдосконалення процедури заочного засудження. Поки що все обмежилось лише відповідною заявою Луценка, оприлюдненою у жовтні. Але якщо вдається до такої процедури в її нинішньому вигляді, можна наробити багато лиха.

До того ж слід пам'ятати, що Україна приєдналася до Європейської конвенції про визнання вироків у кримінальних провадженнях. Але водночас ми застерегли, що на нашій території не матимуть юридичної ваги обвинувальні висновки, винесені за заочною процедурою! Тобто, відповідно до міжнародних правил, якщо ми запровадили таке обмеження, то й інші країни можуть не визнавати вироків, винесених в Україні за процедурою заочного засудження.

Правоохоронці взагалі цього року «відзначилися». Ми остаточно переконалися у тому, що реформа МВС була фасадною. І це картинне бутафорське перезавантаження буквально продукувало трагедії. Згадаймо Криве Озеро, Дніпро, Княжичі... Правду про останню подію ми навряд чи дізнаємося. Як могло статися, що

Глава держави, судячи з усього, не висував жодних стратегій, а вирішив перечекаати. Мовляв, якщо буде. Але якщо в організмі виникла ракова пухлина, то вона сама собою не зникне. Проте Порошенко як мантру повторював, що альтернативи Мінську немає. Геть відкидаючи, наприклад, «жневський формат», який передбачав участь США у переговорному процесі. Тоді б з'явився хоч якийсь шанс. Тепер, аби виправити цю фатальну помилку, потрібно докласти титанічних зусиль. Та чи є бажання щось виправляти?

Наприкінці жовтня у Берліні відбулася зустріч глав «нормандської четвірки». За великим рахунком, ніхто не вірив у те, що ці перемовини можуть покласти край війні на сході України. А коли за переговорним столом преса побачила куратора псевдореспублік Владислава Суркова, якого внесли до санкційного списку ЄС, стало зрозуміло: російська влада влаштувала чергове шоу. Сторони домовилися про створення «дорожньої карти», яка мала б містити безпековий, політичний і гуманітарний блоки. Йшлося про доступ місії ОБСЄ до кордону, про виведення іноземних військ, запровадження поліцейської місії... Але всі ці домовленості лопнули, як мильні бульбашки. Втім, як завжди. Бо марно про щось домовлятися із шахраями. Європа ж, як і раніше, висловлює стурбованість і сподівання на врегулювання конфлікту. Ось тільки не конфлікт у нас, а війна!

До речі, нещодавно з'явилася інформація про те, що на окупованих територіях відбулася нарада керівників псевдореспублік з тим самим Сурковим. Кремлівський куратор пообіцяв терористам, що «ДНР» і «ЛНР» увійдуть до складу РФ на правах повноцінних адміністративних одиниць. Звісно, що Донбас Росії не потрібен. Значно вигідніше реінтегрувати окуповані території в Україну на своїх умовах. Тому все це можна розглядати як елемент шантажу. А активізація бойових дій лише підтверджує цю думку. Тож у 2017-му фатальна помилка під назвою «Мінськ» ще відлунить Україні сильним болем...

У 2016-му ми жили від скандалу до скандалу: офшори президента, квартира Лещенка, «амбарна книга» Партії регіонів, міфичний план

ЦЕ БУВ РІК РОЗЧАРУВАНЬ, ПОЛІТИЧНОЇ БЕЗВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТА ТОТАЛЬНОГО ЦІНІЗМУ ВЛАДИ. ОЧЕВИДНЕ В ЦІЙ СИТУАЦІЇ ЛИШЕ ОДНЕ: КРАЇНІ НЕОДМІННО ПОТРІБНЕ ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ. І СКІЛЬКИ Б ВЛАДА НЕ ОПИРАЛАСЯ СИСТЕМНОМУ ОНОВЛЕННЮ, ЙОГО ВЖЕ НЕ УНИКНУТИ. ЦЕ ЛИШЕ ПИТАННЯ ЧАСУ

за розрахунком, створивши коаліцію на двох. І цій парочці було байду, що в них немає 226 голосів! Досі ми так і не знаємо, хто ж, власне, входить до більшості. Але це не завадило БПП і «НФ», за допомогою запрошених «співмешканців», у квітні обрати нового прем'єра — Володимира Гройсмана.

За великим рахунком, його кандидатура була актуальною ще 2014 року. Однак тоді на дострокових парламентських виборах пропрезидентська політична сила не змогла набрати достатньої кількості голосів для формування одноосібної більшості і, відповідно, уряду, тому Гройсман залишився в резерві. А в потрібний момент призначили всупереч усім можливим нормам регламенту! І це було дуже тривожним сигналом, бо стало зрозуміло, що відтепер владі дозволено майже все. Але найсумніше те, що нинішній Кабмін обійшовся українцям найдорожче. В страшному сні важко було уявити, який пекельний сюрприз нам підготували до опалювального сезону...

У травні депутати проголосували за нового генерального прокурора Луценка. Щоб це уможливити, під Юрія Віталійовича навіть закон переписали. При цьому регламент так само з'валтували, як і під час обрання прем'єра. Ці два призначення задали тон усій українській політиці. Адже, по суті, Кабінет міністрів і Генераль-

ному полі їх робота мала дуже гарний вигляд, але насправді... Де обвинувальні вирокі корупціонерам? Де стягнення на користь держави?

Навіть кримінальне провадження стосовно голови ЦВК Михайла Охендовського, який проходить у справі так званої чорної бухгалтерії ПР, є вельми непереконливим. На думку багатьох політичних експертів, це лише спосіб тиску на керівника Центрівборчкому напередодні можливих дочасних парламентських виборів.

До речі, показово, що минулого тижня Солом'янський районний суд Києва відмовився задовольнити клопотання прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури щодо відсторонення Охендовського від займаної посади на термін до двох місяців. При цьому згадайте, що повноваження ЦВК скінчилися два з половиною роки тому...

А ще ми пережили е-декларації. Це, мабуть, найбільше приголомшило українців. Поки народ вишкрібає з гаманців останні гривні, аби заплатити за «комуналку», чиновники, народні депутати, судді, прокурори безсоромно декларували мільйонні статки, дорогі авта, безліч об'єктів нерухомості тощо. І це лише верхівка айсберга! А що нам навіть не показали? Поки що за фактом перевірки електронних декларацій народних депутатів Верховної Ради відкрито лише сім

переможців у цьому протистоянні отримати право роздавати індульгенції?

До речі, ще в жовтні депутат від БПП Микола Паламарчук зареєстрував у Раді законопроект про внесення змін до КПК, який відкрив перед генпрокурором можливість відбирати в НАБУ справи. І хоч ця історія поки вщухла, та вочевидь законопроект просто чекає свого часу!

ТОТАЛЬНА БЕЗВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Справи Майдану... Це напроclud сумна глава. Після Революції

Гідності минуло більше як два з половиною роки. Але досі немає жодних зримих результатів розслідування. Усе, що ми побачили, — це показовий допит колишнього президента-втікача в якості свідка. Це був прекрасний медійний перформанс! Щоправда, потім Янукович усе ж став підозрюваним.

Також ми спостерігали за тим, як генпрокурор Юрій Луценко передав частину економічних епізодів у «великій справі Януковича» з департаменту спецрозслідувань

НИНІШНІЙ КАБМІН ОБІЙШОВСЯ УКРАЇНЦЯМ НАЙДОРОЖЧЕ. У СТРАШНОМУ СНІ ВАЖКО БУЛО УЯВИТИ, ЯКИЙ ПЕКЕЛЬНИЙ СЮРПРИЗ НАМ ПІДГОТУВАЛИ ДО ОПАЛЮВАЛЬНОГО СЕЗОНУ...

правоохоронці перестріляли один одного? Чому глава відомства не поніс політичної відповідальності? Утім, така вже традиція, що більшість резонансних справ просто зависають...

ВІЙНА І БІЛЬ

Можна зрозуміти, чому президент Петро Порошенко в 2014 році пішов на поводу в Росії і терористів, уклавши Мінські угоди. У тій ситуації це був найпростіший спосіб заморозити конфлікт.

«Шатун», скандальне ухвалення держбюджету... Скільки всього було, а скільки ще буде?

Це був рік розчарувань, політичної безвідповідальності та тотального цинізму влади. Очевидне в цій ситуації лише одне: країні неодмінно потрібне перезавантаження. І скільки б влада не опиралася системному оновленню, цього вже не уникнути. Це питання лише часу. Але поки що політична драма триває...

Яна ДЖУНГАРОВА

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

У ніч на 21 грудня Верховна Рада також ухвалила податковий пакет документів, а також закон №5131 «Про внесення змін в Бюджетний кодекс України», що передає на місцеві бюджети численні фінансові зобов'язання. При цьому профільні комітети працювали над винесеними до сесійного залу законопроектами в «зібганому» режимі — чимало поправок вносилося просто з голосу. Тобто протягом однієї ночі депутати, не маючи можливості ґрунтовно опрацювати текст та розрахунки, видали на-гора непевні за своїм змістом документи.

Валентин Гладких звертає увагу: згідно з вимогами чинного законодавства, зміни до Податкового кодексу можна приймати не пізніше, ніж за шість місяців до нового бюджетного року.

«Цього разу зміни внесли за 15 днів до того, як вони мають набутти чинності. Але ж перегляд податкової бази автоматично призводить до зміни дохідної частини держкошторису. А за проект бюджету проголосували через три години після ухвалення Податкового кодексу! То хіба вони встигли перерахувати дохідну частину? Певна річ, ні, — обурюється політичний експерт. — Та найгіршим є ось що: закони набувають чинності лише після того, як їх підпишуть голова Верховної Ради і президент України, а затім опублікують у пресі. Звісно, що ні стосовно Податкового кодексу, ні щодо інших бюджетоутворюючих законодавчих актів ці вимоги не виконано. Тож виходить, що бюджет затверджувався на основі папірців, які не були статусу закону».

Зауважимо, навіть через кілька днів після голосування фінальні варіанти державного кошторису та Податкового кодексу на сайті Верховної Ради не з'явилися. Останні цифри та додатки до закону про бюджет датувалися ще 3 листопада.

«Очевидно, в Мінфіні ще довго доведуть до ладу те, за що депутати проголосували, і після цього

БЮДЖЕТ ГРОЙСМАНА: ЛЮДЯМ — ЗЛИДНІ, ДЕРЖАВІ — ЗАНЕПАД

ОРГАНМ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ДОЗВОЛИЛИ ПЕРЕВІРЯТИ БІЗНЕС, А ТАКОЖ ФІЗИЧНИХ ОСІБ, ЯКІ ВИКОРИСТОВУЮТЬ ПРАЦЮ НАЙМАНИХ РОБІТНИКІВ. ЦЕ ПОСИЛИТЬ РЕПРЕСІЇ ПРОТИ БІЗНЕСУ, ПЕРЕДУСІМ МАЛОГО

країни збільшили на 13,8 млрд гривень порівняно з поточним роком — до 130 млрд гривень.

З іншого боку, чиновники не забули про себе й підвищили видатки на держапарат. Так, утримання апарату Верховної Ради обійдеться майже в 2 млрд гривень замість 1 млрд. На МВС держава планує витрати у 6,2 млрд гривень, що на 12% більше, ніж у 2016 році. Видатки на ГПУ також зростуть — з 3,31 млрд гривень до 5 млрд.

За даними висновку бюджетного комітету ВР, дохідна частина бюджету має зрости до 731 млрд гривень. Так, у фінансовий розклад закладено зростання податку на прибуток підприємств, акцизного

навіть до того, як постало питання про націоналізацію «Приватбанку», — зазначає «ВВ» експерт Економічного дискусійного клубу Євген Олейніков. — Очевидно, що нині НБУ змушений буде здійснити емісію коштів, що призведе до інфляції. Тобто купівельна спроможність коштів зменшиться. Так, грошова маса в економіці збільшиться, відповідно зростуть надходження від податків. Однак це буде інфляційний дохід».

Тож практика існування «прихованого» дефіциту бюджету буде продовжена. За прогнозами експертів, обсяг державного та гарантованого державою боргу може сягнути 94–100% ВВП.

«Аграрний сектор завжди був генератором робочих місць, валютно-го виторгу та продовольчої безпеки. Тому держава сприяла його розвитку. Чинний уряд діє за принципом: «нам потрібні гроші тут і зараз, і ми будемо їх тягнути звідки можемо». Однак є просте правило реформування: спочатку треба зосередитися на галузях, які занепадають. То чому чиновники не демонструють свої «реформаторські» здібності у тому ж машинобудуванні? А замість цього змінюють правила гри в аграрному секторі, мовляв, він же не сконав після наших попередніх змін», — наголошує Євген Олейніков.

За його словами, закладений у закон про бюджет курс на рівні 27,2 гривні за долар є малореалістичним, зокрема, в цьому прогнозі не враховані наслідки націоналізації «Приватбанку».

«У нас є три великі споживача валюти: імпортери, держава, якій треба розраховуватися за імпортні енергоносії, і населення, яке використовує валюту як захист своїх заощаджень від інфляції. У людей уже немає грошей, щоб купувати валюту, тому попит на неї зменшився, хоча НБУ хизується, мовляв, українці повірили в стабільність гривні, — розповідає Євген Олейніков. — Очевидно, що в новому році громадяни масово зніматимуть гроші з рахунків «Приватбанку» і переводитимуть кошти у валюту, що підштовхне курс вгору. Окрім того, торговий дисбаланс наступного року може зрости з нинішніх

2,5 млрд гривень до 2,9 млрд. І якщо не буде зовнішнього вливання коштів, ми можемо побачити суттєвий стрибок курсу».

У частині соціальних стандартів уряд все-таки пролобіював підвищення «мінімалки» до 3200 грн з 1 січня 2017 року. При цьому прожитковий мінімум не підніметься до рівня мінімальної зарплати: з 1 січня він становитиме 1544 грн, а до грудня 2017 року — 1700 грн.

Олександр Кірш зазначає: після різкого підняття «мінімалки» підприємці масово переводитимуть людей на півставки, чверть ставки, і доходи населення насправді падатимуть.

«А через те, що податки збільшаться, бізнес масово заходитиме в тій чи банкрутуватиме. За таких умов доведеться друкувати більше коштів, аби виконати цей бюджет, а товарів вироблятимуть менше. Курс не втримається на позначці 27,2 гривні за долар. Коли безробіття поширюватиметься, реальна зарплата в працюючих українців не може зростати. Тобто діятимуть такі собі соціальні ножиці. А от кількість отримувачів субсидій на оплату комунальних послуг скоротиться», — каже нардеп.

Зазначимо, закон №5130 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» передбачає необхідність сплати ЄСВ підприємцем на рівні мінімального страхового внеску навіть за відсутності господарської діяльності і, відповідно, прибутку. Експерти «Реанімаційного пакету реформ» зазначають, що реалізація цієї норми призведе до масового припинення діяльності ФОП та погіршення умов для тих, хто провадить підприємницьку діяльність епізодично або тимчасово припинив її під впливом несприятливих обставин.

Окрім того, органам місцевого самоврядування дозволили перевіряти бізнес, а також фізичних осіб, які використовують працю найманих робітників. На думку експертів, така норма посилює репресії проти бізнесу, передусім малого.

«Цей бюджет складений за схемою, викладеною у приказці про ремонт: спочатку задумували як хай-тек, продовжували як хай так, а завершили — та бог із ним, — резюмує Євген Олейніков. — У найменшій компанії є бізнес-план, де сказано, чого вона планує досягти за рахунок фінансових відрахувань. Такого плану уряд нам не зміг запропонувати. Адаже бюджет треба рахувати не лише в грошах, а в кількості лікарень, кілометрах доріг, одиницях військової техніки, в забезпеченні населення послугами».

Депутат від фракції «Батьківщина» Сергій Соболев вважає, що цей бюджет є виразом для уряду. А за словами Альони Шкрум, це має бути останній бюджет для цього складу парламенту.

Вікторія ЧАЙКА

ОСНОВНИЙ ПРИНЦИП ГОЛОСУВАННЯ ЗА ПРОЕКТ БЮДЖЕТУ ЗАЛИШИВСЯ ТОЙ САМИЙ — ЗАДОВОЛЬНИТИ ЕКОНОМІЧНІ ВИМОГИ ОЛІГАРХІЧНИХ КЛАНІВ

на нас чекатиме багато цікавих відкриттів. Швидше за все уряд найближчим часом зареєструє низку законопроектів про внесення змін до закону України про державний бюджет, — прогнозує Валентин Гладких. — Узагалі прийняття цього документа можна вважати символічним актом. Адже в нас дуже шкудильгає виконавча дисципліна. І не факт, що навіть ухвалені норми будуть виконуватися розпорядниками коштів, Рахунковою палатою».

До слова, цьогоріч народні обранці влаштували собі як ніколи тривалі новорічні канікули. Тієї ночі депутати таки ударно попрацювали — вони ще й відкоригували календарний план роботи Ради. І перший сесійний тиждень — з 10 до 13 січня — замінили на «роботу з виборцями». Певно, працювати планують у «закордонних виборчих округах».

Отже, що ми маємо? З одного боку, витрати на обороноздатність

податку з вироблених в Україні товарів, передання до держбюджету єдиного податку.

Одним із суттєвих джерел наповнення дохідної частини казни визнає надходження за рахунок конфіскованих коштів та коштів, отриманих від реалізації майна, конфіскованого за рішенням суду за вчинення корупційного правопорушення. Ці кошти мали спрямувати на підтримку сільгосптоваровиробників, програм регіонального розвитку тощо. Цікаво, що Верховна Рада відповідний закон не підтримала через його корупційні складові, хоча на цифрах бюджету це ніяк не відобразилося.

Від приватизації у 2017-му маємо отримати близько 17 млрд гривень. Такий показник, до речі, фігурує у законі про держбюджет уже кілька років поспіль, та досягти його ніколи не вдалося.

«Дохідну частину головного кошторису було нереально виконати

Закладене урядом на наступний рік 3% «зростання» ВВП, за словами Олейнікова, насправді не можна назвати розвитком економіки.

«Йдеться про дуже повільне відновлення, адже з такими темпами нам знадобиться щонайменше 20 років, аби досягти принаймні рівня 1990-х. Тим більше, що відбудова не стосується машинобудування, металургійної промисловості, електротехнічної галузі, а відбувається лише за рахунок сільського господарства», — каже економіст.

Водночас парламент скасував спецрежим ПДВ для агропромислового комплексу. Так, Кабмін обіцяє аграріям у 2017 році близько 4 млрд гривень прямої бюджетної підтримки. Але, за словами міністра аграрної політики і продовольства Тараса Кутюго, понад половину цієї суми отримує птахівництво і лише 47% — інші галузі АПК. Тож це виявиться краплею в морі на тлі втрачених пільг.

ПРАКТИКА ІСНУВАННЯ «ПРИХОВАНОГО» ДЕФІЦИТУ БЮДЖЕТУ БУДЕ ПРОДОВЖЕНА. ЗА ПРОГНОЗАМИ ЕКСПЕРТІВ, ОБСЯГ ДЕРЖАВНОГО ТА ГАРАНТОВАНОГО ДЕРЖАВОЮ БОРГУ МОЖЕ СЯГНУТИ 94–100% ВВП

Все вище, і вище, і вище... зростають акцизні ставки на алкоголь, тютюнові вироби та паливо. Не за щучим велінням, а за Кабміновим хотінням і не заради здоров'я нації та поліпшення життя, а тож в ім'я наповнення дірявого держбюджету Рада ухвалила урядовий законопроект №5132, «завдяки» якому на початку наступного року акцизи знову збільшаться, а ціни візьмуть черговий старт.

«БІЛОЮ» ПО-ЧОРНОМУ

Підвищення ставок акцизного податку стало улюбленою розвагою уряду. Місяць тому «людодцентристський» уряд уже прийняв постанову, згідно з якою від 3 грудня мінімальні роздрібні і оптово-відпускні ціни за літр спирту зросли на 27,1% і 27,86% відповідно. В результаті півлітрова пляшка горілки в магазинах відразу подорожчала в середньому на 12 грн. Піднялися в ціні вина та імпортовані міцні напої — віскі, ром і джін.

У січні ставка акцизного податку на міцний алкоголь злетить ще на 20%, на продукцію виноробства та слабоалкогольні напої — на 12%. А акциз на пиво збільшиться на 2,78 грн за літр. За словами експертів, кінцевому споживачеві слід очікувати, що алкоголь подорожчає щонайменше на 10 грн.

Під час розгляду законопроекту в парламенті депутати, які наполягали на підвищенні ставок, говорили про здоров'я нації та наводили статистику, що свідчить: високі ціни на «оковиту», пиво й вино зменшують кількість смертей. Але якось при цьому забули, що восени від сурогатної горілки в Україні загинули 73 людини. Це, звичайно, не отруєння «Боярышником» у Росії, але факт залишається фактом.

Кумедно, але тепер квас і кефір теж можуть обкладатися акцизом на алкоголь. Парламент дружно провалив поправку, яка пропонує збільшити верхню межу

ставок на алкоголь призвело до падіння рівня виробництва виногорілочних виробів великих торгових марок на 30–40%.

«Зараз легальні виробники ще більше скоротять свої обсяги — їм просто не вигідно буде працювати відкрито, а багато хто піде в «тінь», — розповіла експерт «ВВ».

На її думку, для українців таке підвищення стане критичним, в результаті люди згадають лихі дев'яності і дістануть запорошені пилом самогонні апарати.

Але й це буде не найстрашніше. Експерт Фонду громадської безпеки Юрій Гаврилечко впевнений, що підвищення акцизних ставок на алкоголь призведе до появи ще більшої кількості низькоякісної контрафактної продукції.

«Масові отруєння сурогатною горілкою почастішають», — додав він у коментарі «ВВ».

«ЗОЛОТИЙ» ТЮТЮНОВИЙ ДИМ

Акцизи на тютюнові вироби спіткала доля алкогольних «побратимів». Тим більше, що однією з умов Угоди про асоціацію з ЄС є вимога узгодити вартість українських сигарет з європейськими цінами. Європейців можна зрозуміти: наш дешевий тютюнець їм як кістка в горлі. Недарма ж інтуристи закуповують блоками дешево українське куриво.

Виправдовуючи підвищення і посилаючись на Директиви для європейських країн, наш Кабмін заявляв про те, що нині (з огляду на осіннє подорожчання сигарет) вартість пачки сигарет у нас залишається у шість разів нижчою. Тож підвищення акцизу в 2017 році ще на 30% (відповідно в середньому сигарети подорожча-

ють на 3–4 гривні), є далеко не межею.

Втім, навряд чи курці будуть менше споживати «нікотинових паличок», найімовірніше, їм доведеться просто переходити на дешевший тютюн.

Виконавчий директор Міжнародного фонду Блейзера Олег Устенко не виключає, що зростання цін на вітчизняний «дим» спровокує збільшення обігу контрабандної продукції, а це вже точно не сприяє наповненню держскарбниці.

«В Україні високий рівень корупції та тінювого сектора. І коли країна не контролює повністю свій кордон, а митниця є доволі корупційним відомством, збільшенням ставок акцизного податку ми лише відкриваємо контрабандні канали поставок продукції в Україну», — уточнив він у коментарі «ВВ».

НЕПОВНИЙ БАК

Не оминув Кабмін своєю увагою і паливо. І з 1 січня 5%-й роздрібний акциз на нафтопродукти, який наповнював місцеві бюджети, буде ліквідований. Водночас базові ставки акцизів на бензин, дизпаливо і зріджений газ підвищуються.

«Паливний компонент у логістиці призведе до збільшення вартості продукції на 3–5%, а в роздрібній торгівлі — на 10–15%. Компенсувати ж витрати будуть за рахунок зниження якості, тобто все частіше на полицях магазинів з'являтимуться прострочені товари з перебитими датами й інші, дуже неприємні для нас «сюрпризи», — додав він.

На думку заступника директора науково-технічного центру «Психея» Геннадія Рябцева, фактично акцизи на паливо не підвищують — просто роздрібну ставку перенесли в базу. Тому ціни на бензин не повинні змінитися. Більше того, завдяки цій новації з ринку зникне доволі вагома частка «бодяжного» бензину від сумнівних виробників. А ось дизельне паливо нижчих екологічних класів, які сьогодні активно використовують аграрії, армія і окремі перевізники, може подорожчати десь на 0,5–1 грн за літр.

ОБИГНАТИ СОМАЛІ

Акцизи на паливо, алкоголь і тютюн справді відіграють важливу роль у наповненні українського бюджету і становлять близько 13% від усіх джерел доходів. Олег Устенко констатував, що підвищення акцизів використовується тоді, коли країна відчуває серйозні проблеми з наповненням держскарбниці або з необхідністю скорочення дефіциту бюджету.

«Україна саме перебувала в ситуації, коли потрібно було знизити дефіцит держбюджету і спробувати звести його до 3% ВВП», — уточнив експерт.

Юрій Гаврилечко пояснює збільшення акцизних ставок іншими причинами.

«До такого кроку вдаються зазвичай тоді, коли держава не має грошей, але дуже хоче десь їх вкрати, або коли потрібно врегулювати ціни на групи товарів, які одночасно завозяться з-за кордону і виробляються вітчизняною промисловістю. Тому потрібно розуміти, що чим вищі акцизи в твоїй країні, тим менш вигідно експортувати підакцизну продук-

цію. Натомість популярні імпорти контрабанда. Звідси відтік валюти з країни», — вважає він.

Експерти одностайно схиляються до думки, що підвищення акцизних ставок точно не залатає бюджетні діри і не збільшить дохідної частини держскарбниці.

«Українська економіка протягом 2014–2015 років впала на 17%, а в 2016-му із зусиллями відвоювала 1–1,5%. За прогнозами Кабміну, наступного року заплановано її зростання на 3%, хоча розраховувати варто на 2%. Якщо економіка зростає такими темпами після падіння, то потрібно десь брати гроші. І вони знайшли найлегший спосіб — скорочувати витрати і підвищувати акцизи. Але коли економіка працює нормально, немає необхідності збільшувати акцизи і намагатися за їх рахунок наповнювати дохідну частину бюджету», — упевнений Олег Устенко.

Юрій Гаврилечко вважає, що в українських реаліях необхідно, навпаки, знижувати акцизні ставки. Адже їх підвищення вбиває дрібних виробників, тим самим посилюючи монополізацію ринку.

Олег Устенко додає, що неможливо нескінченно використовувати акцизи як спосіб наповнення дохідної частини бюджету.

«Це призведе до того, що в країні взагалі перестане існувати офіційне виробництво — залишиться лише контрафакт і контрабанда. Яскравим прикладом є Сомалі: ця країна посідає останнє місце за рівнем боротьби з корупцією. Там не виробляють ні алкоголь, ні тютюн, зате і п'ють, і палять», — розповів він.

Єдиним способом поліпшення ситуації в Україні, на його думку, є запуск економіки і поліпшення інвестклимату.

«Але в Україні неякісна судова система, і наша країна на 130-му місці з-поміж 167 позицій. Про який інвестклимат можна взагалі говорити? Від Сомалі нас відділяють 37 позицій, тож нашому уряду є на що рівнятися», — підсумував експерт.

Аріна МАРТОВА

НЕМОЖЛИВО НЕСКІНЧЕННО ПІДВИЩУВАТИ АКЦИЗИ, БАЖАЮЧИ НАПОВНИТИ ДОХІДНУ ЧАСТИНУ БЮДЖЕТУ. ЦЕ ПРИЗВЕДЕ ДО ТОГО, ЩО ОФІЦІЙНЕ ВИРОБНИЦТВО ВЗАГАЛІ ПРИКОРОТИТЬ СВОЄ ІСНУВАННЯ — ЗАЛИШИТЬСЯ ЛИШЕ КОНТРАФАКТ І КОНТРАБАНДА

вмісту спирту в продуктах бродіння до 1,2% стосовно квасу. А вже згідно з європейськими нормами, що їх запозичило українське законодавство, верхня межа вмісту спирту — лише 0,5%. А в квасі, відповідно до рецептури, міститься до 1,2% алкоголю, у кефірі — до 0,6%.

Провідний науковий співробітник Інституту економіки та прогнозування НАН України Олена Сльозко нагадала про те, що попереднє підвищення акцизних

міти: наш дешевий тютюнець їм як кістка в горлі. Недарма ж інтуристи закуповують блоками дешево українське куриво.

Виправдовуючи підвищення і посилаючись на Директиви для європейських країн, наш Кабмін заявляв про те, що нині (з огляду на осіннє подорожчання сигарет) вартість пачки сигарет у нас залишається у шість разів нижчою. Тож підвищення акцизу в 2017 році ще на 30% (відповідно в середньому сигарети подорожча-

Для бензину встановлена ставка акцизу в розмірі 213,5 євро за тисячу літрів (зараз 171,5 євро), для дизпалива — 139,5 євро за тисячу літрів (в 2016 році — 95–125,5 євро в залежності від стандарту «Євро»), а для зрідженого газу — 52 євро за тисячу літрів (на сьогодні 31 євро).

За словами Юрія Гаврилечка, підвищення акцизів призведе до подорожчання пального. І це відіб'ється на всіх без винятку товарах, адже в них закладена й логістика.

Ситуація на ринку праці в Україні залишається напруженою. Кількість зайнятого населення продовжує скорочуватися. Затребуваними роботодавцями стають професії, пов'язані з продажем, а також робітничі спеціальності. Однак зарплата, яку пропонують останнім, є мізерною.

Директор із розвитку інтернет-ресурсу з пошуку роботи Work.UA Сергій Марченко каже, що цього року, порівняно з попереднім, роботодавці були активнішими, з'явилося більше вакансій.

«Ріст пропозицій на ринку праці розпочався у другому кварталі. Пік припав на червень, коли вакансій було вдвічі більше, ніж у відповідному місяці торік. У середньому за рік кількість вакансій зросла на 62% проти 2015 року», — каже Марченко.

У Державній службі зайнятості також говорять про поживлення роботодавців на ринку праці. Наприклад, протягом січня — листопада 2016 року число заявлених про-

БАРОМЕТР РИНКУ ПРАЦІ

вець-консультант, далі — водій, бухгалтер, торговий представник, менеджер у роботі з клієнтами, касир. Цікаво, що найбільше з-поміж представників цієї категорії заробляють водії — їм пропонують середню заробітну плату близько 9 тис. грн. Менеджерам з продажу

офіціанти, перукарі, охоронці. Існує попит на фахівців сільського господарства, лікарів, інженерів у різних галузях, викладачів.

Однак зарплата за вакансіями, які надає Держслужба зайнятості, залишається вкрай низькою. Третина пропозицій, що були актуальними на 1 грудня 2016 року, передбачала дохід до 2 тис. грн на місяць, половина — від 2 тис. до 5 тис. грн. І лише в 10% випадків запропонована зарплата перевищувала 5 тис. грн.

Так, на близько 5,8 тис. грн могли претендувати законодавці, вищі державні службовці, керівники й менеджери. Для кваліфікованих фахівців сільського господарства 37% вакансій передбачали заробітну плату менше як 2 тис. грн, для працівників торговельної сфери такі умови містилися у 53% пропозицій. Таку саму низьку зарплату обіцяли кожному п'ятому робітникові, яких шукали для обслуговування устаткування та машин.

Work.UA склав свій рейтинг найбільш високооплачуваних професій. Треба враховувати, що на сайті здебільшого розміщують свої пропозиції представники бізнесу, тож йдеться не про середньостатистичні прибутки.

«Коли ми почали підбивати підсумки року, то зіштовхнулися з тим, що першу десятку високооплачуваних професій сформували представники IT-сфери. Тому ми сформували два рейтинги: перший стосується IT-спеціальностей, другий — усіх інших сфер зайнятості», — пояснює Сергій Марченко.

Отже, стосовно першого рейтингу. Найбільше заробляють програмісти, які працюють у сфері тім-лідів — їхній середній прибуток становить до 53 тис. грн у місяць. На другому — спеціалісти Web development та Java Development — вони зароблять близько 49 тис. грн.

«Програмісти — дуже затребувана спеціальність в Україні. Причому роботодавці готові брати

навіть програмістів-початківців та їх навчати. Чимало українських програмістів працюють в Україні на компанії, що розташовані за кордоном. Ринок праці для IT-бізнесу стабільний і високооплачуваний, не схильний до змін політичної ситуації», — каже Марченко.

А от у іншому списку високооплачуваних професій заробітні плати значно нижчі. Цікаво, що на першому місці — викладач китайської мови із середньою зарплатною у 25 тис. грн.

«На український ринок впливають глобальні економічні тенденції. Китай торгує з усім світом, тож запити на вчителів китайської зростають», — пояснює Марченко.

22,7 тис. грн пропонують фінансовому директору, на третьому місці серед професій цієї категорії — директор з маркетингу — 19,3 тис. грн, на четвертому — генеральний директор — 18,2 тис. грн.

«Цікаво, що середня зарплата генерального директора може бути меншою, ніж директора з марке-

тис, які приносять найбільший прибуток, стюардеса.

За даними Work.UA, лідером серед регіонів із найвищою середньою зарплатою є Київська область — 8309 грн. Далі — Одеська область із показником у 7890 грн, Харківська — 7228 грн, Миколаївська — 6980 грн, Дніпропетровська — 6926 грн. До першої десятки також входять Львівська, Івано-Франківська, Чернівецька, Тернопільська та Вінницька області.

«Раніше вважалося, що в Західній Україні — дуже низькі заробітні плати. Але в 2016-му чотири області цього регіону спростували розхоже твердження», — коментує директор з розвитку Work.UA.

Натомість найменші зарплатні показники цього року фіксувалися на півночі України: у Рівненській області — 5167 грн, Житомирській — 4961 грн, Волинській — 4908 грн, Сумській — 4870 грн. Лідером цього антирейтингу є Чернігівська область із зарплатою 4820 грн.

Київ та Київська область традиційно посідають перше місце за

СЕРЕД ЗАРЕЄСТРОВАНИХ БЕЗРОБІТНИХ КОЖЕН ДРУГИЙ МАЄ ВИЩУ ОСВІТУ, КОЖЕН ТРЕТІЙ — ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНУ

позицій становило 869 тисяч, що на 36 тисяч більше, ніж за аналогічний період минулого року.

Водночас у державному відомстві зазначають, що чисельність зайнятого населення віком 15–70 років у другому півріччі 2016-го зменшилася на 168 тисяч осіб — до 16,2 млн — порівняно з аналогічним періодом 2015 року. Загалом рівень зайнятості знизився з 56,5% до 56,2%. Станом на 1 грудня на одну вакансію у середньому по Україні претендували шестеро безробітних.

Найбільша кількість тих, хто не може влаштуватися на робоче місце, сконцентрована у Вінницькій, Полтавській, Черкаській, Львівській та Житомирській областях. Загалом по Україні 41% безробітних становлять мешканці сільської місцевості. Серед зареєстрованих шукачів роботи кожен другий має вищу освіту, кожен третій — професійно-технічну, кожен п'ятий — загальну середню освіту.

У Службі зайнятості фіксують, що серед безробітних збільшилася частка колишніх працівників органів державного управління й оборонних структур, обов'язкового соціального страхування (торік було зареєстровано 15% таких громадян, цього року — 23%). Це пов'язують зі скороченнями у сфері державної служби.

За даними Work.UA, найбільш затребуваними протягом року були професії, пов'язані з продажем.

«На першому місці — менеджер з продажу, на другому — прода-

в середньому платять до 8 тис. грн, продавцям-консультантам — трохи більше як 6 тис. грн, середня заробітна плата бухгалтерів варіюється у межах 5 тис. грн. Найменше з фахівців затребуваних професій заробляють касири — до 4,5 тис. грн», — каже Марченко.

Він зауважує, що протягом 2016 року на 106% зросла потреба в робітничих спеціальностях: «Пік був у червні. Кількість відповідних вакансій тоді зросла майже втричі проти минулого року. Також на 102% більше запрошували будівельників, на 99% — логістів. Є попит у сфері обслуговування та транспортному бізнесі».

У службі зайнятості фіксують, що найчастіше до них звертаються роботодавці, які шукають висококваліфікованих робітників. Тож лідерами за кількістю вакансій, які пропонує держава структура з працевлаштування, залишаються токарі, електрогазозварники, робітники з ремонту електроустаткування, слюсарі, водії, швачки. Серед найпростіших професій найзатребуванішими є підсобні робітники, прибиральники, двірники, вантажники та комірники, продавці, кухарі,

СТАНОМ НА 1 ГРУДНЯ НА ОДНУ ВАКАНСІЮ В СЕРЕДНЬОМУ ПО УКРАЇНІ ПРЕТЕНДУВАЛИ ШЕСТЕРО БЕЗРОБІТНИХ

тингу. Справа в тім, що посади директора з маркетингу чи фінансового директора зазвичай можуть собі дозволити міжнародні компанії. Тоді як генеральний директор може бути і в невеликій організації, з відповідним обігом коштів», — каже експерт.

Далі у цьому рейтингу — трейдер, директор з логістики, керівник відділу продажу, директор філіалу. Цього року замкнула десятку про-

кількість пропозицій на ринку праці. На другому — Дніпро, далі — Харків та Одеса. Влітку кількість вакансій в Одесі збільшується, і місто наздоганяє Дніпро. До п'ятірки міст із найбільшою кількістю вакансій також належить Львів, за ним йдуть Запоріжжя, Миколаїв, Вінниця, Черкаси й Полтава.

У столиці протягом цього року шукали роботу найактивніше.

«У середньому припадало 2167 резюме на тисячу жителів міста (виходячи із загальної кількості населення, включно з працездатними і непрацездатними). Далі йдуть Львів, Вінниця, Черкаси. Рідше за все роботу шукають у Херсоні, Чернігові, Івано-Франківську, Чернівцях, Кропивницькому», — каже Марченко.

Кіра ВІНОГРАДОВА

ЛІДЕРАМИ ЗА КІЛЬКІСТЮ ВАКАНСІЙ, ЯКІ ПРОПОНУЄ ДЕРЖСЛУЖБА ЗАЙНЯТОСТІ, ЗАЛИШАЮТЬСЯ ТОКАРІ, ЕЛЕКТРОГАЗОЗВАРНИКИ, РОБІТНИКИ З РЕМОНТУ ЕЛЕКТРОУСТАТКУВАННЯ, СЛЮСАРИ, ВОДІЇ, ШВАЧКИ

Гіпнотичні мантри про Мінські домовленості минулого тижня заглушив гуркіт важкої артилерії. Активізація бойових дій на Світлодарській дузі дивним чином співпала з тайм-аутом військ РФ після зачистки Алеппо і початком канікулярного сезону європейських спостерігачів. І хоча контактна група після засідання у Мінську минулого тижня висловлює сподівання, що новорічні свята минуться без обстрілів з боку бойовиків, розраховувати на це не доводиться. Експерти кажуть, що російсько-сепаратистські угруповання не підуть у повномасштабний наступ, однак на Донбасі не буде спокою щонайменше півтора року.

РЕЖИМ НОВОРІЧНОЇ ТИШІ?

Атаки бойовиків на Світлодарській дузі раз по раз відбивають підрозділи ЗСУ та «Правого сектора». Тим часом як уздовж лінії зіткнення стягуються ворожі танки й артилерія, пропагандистська машина країни-агресора і недореспублік у паралельному

СВІТЛОДАРСЬКА ДУГА: ЦИКЛ ВИПРОБУВАНЬ

рони, так і для сепаратистів. Тут розташовані Миронівська ТЕС, Вуглегірська ТЕЦ і водосховище. Згідно з Мінськими угодами, територія має контролюватися Україною, насправді ж це — сіра зона. Бойовикам Світлодарська дуга — як кістка в горлі, оскільки вона вклинюється в землі ОРДО, і українські військові будь-якої миті можуть перекрити сполучення

співробітництва Ігор Козій, бої на Світлодарській дузі розгорнулися за панівні висоти, за допомогою яких можна контролювати трасу Харків — Ростов.

«Але Світлодарська дуга — лише тактичний епізод, який, на жаль, має трагічні наслідки, адже під час боїв загинули українські військовики. Поки цей конфлікт не зупинять, такі моменти виникати-

можуть через побоювання, що наші війська вдарять по слабкому місцю. Але варто їм трохи отямитися і підсилити свої позиції резервом, як вони знову почнуть нас обстрілювати. Тому ніякого новорічного перемир'я очікувати не варто. Та й війна на Донбасі триватиме ще півтора року щонайменше, до виборів президента РФ. На лінії зіткнення періодично виникатимуть загострення, ціна яких — життя наших хлопців», — уточнив він.

ЛЯКАЛКИ АВІАЦІЄЮ

Примітно, що в період активізації бойових дій на Донбасі вискочив як Пилип з конопель якийсь провідний експерт Центру військово-політичних досліджень МДІМВ Михайло Александров, який заявив про необхідність повномасштабного наступу із застосуванням авіації, метою якого є повне захоплення Донецької, Луганської та Харківської областей. Цей діяч наполягав також на паралельному використанні проти України ракетних систем, зокрема «Іскандерів».

«Фактично це сирийський варіант, коли буде знищена основна військова інфраструктура України, системи ППО...» — заявив

ного блазня, який може озвучувати все, про що король думає, але шепнути не сміє. Таку роль упродовж багатьох років грав Жириновський — він висловлював загарбницькі інтереси РФ, і більшість росіян вірили в силу «імперії». А в що вірити, коли життя в Рассеє-матінці щодень стає сутужнішим?

Ігор Козій впевнений, що першопричиною усіх зовнішніх конфліктів, у яких бере участь РФ, є скрутна внутрішня ситуація всередині країни і подальший відступ російської влади від канонів демократичної держави.

«Дії Путіна непередбачувані. І назвати сьогодні РФ цивілізованою державою навряд чи хтось може», — розповів він.

Своєю чергою військовий експерт Олег Жданов повідомив, що в генштабі РФ розроблено кілька планів війни з Україною, які передбачають застосування усіх видів озброєння країни-агресора, зокрема й ядерного. Однак ці плани не будуть реалізовані за жодних обставин і швидше нагадують брязкання зброєю з метою залякати супротивника і посяяти в його лавах паніку.

«За останні два роки після підписання Мінських угод лінія зіткнення на жоден сантиметр не змінилася, оскільки її перетин будь-якою стороною та захоплення позицій противника апріорі свідчитимуть про зрив домовленостей. З огляду на те, що наш президент не без допомоги його російського колеги створили ауру безальтернативності цим угодам, говорити про будь-яке просування вперед якоюсь із сторін взагалі не варто», — уточнив експерт.

А Олексій Арестович впевнений, що Росія просто не вміє воювати, і повномасштабний наступ на Україну обернеться поразкою для агресора.

«Вони бігли від десяти ІДІЛівських бойовиків на тачанках, кинувши Пальміру. Вони не могли взяти Алеппо протягом кількох років, хоча за розміром це місто можна порівняти з Краматорськом! Про яке захоплення Харкова чи Одеси можна говорити?» — дивується експерт.

Він нагадав слова автора концепції гібридних воєн, начальника штабу російської армії Герасимова, який нещодавно сказав, що в Росії 70 боездатних батальйонних тактичних груп.

«Це 35 тисяч вояків. Цими силами РФ мусить тримати територію від Калінінграда до Курил, блоку-

ГЕНШТАБ КРАЇНИ-АГРЕСОРА РОЗРОБИВ КІЛЬКА ПЛАНІВ ВІЙНИ З УКРАЇНОЮ, ЯКІ ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ЗАСТОСУВАННЯ УСІХ ВИДІВ ОЗБРОЄННЯ, ЗОКРЕМА Й ЯДЕРНОЇ ЗБРОЇ. ОДНАК ЦІ ПЛАНИ НЕ БУДУТЬ РЕАЛІЗОВАНІ ЗА ЖОДНИХ ОБСТАВИН

режимі використовує активізацію бойових дій на Донбасі.

Мережею поширюється легенда, що саме українська сторона першою почала наступ з метою захопити передові позиції російсько-сепаратистських військ. І не важливо, що Україна в особі Верховного головнокомандувача обрала для себе оборонну тактику і військова техніка відведена з нашого боку згідно з Мінськими угодами. Тим паче фабрикантів пліток не цікавить те, що українські збройні сили, на відміну від противника, дотримуються домовленостей і годинами чекають на дозвіл відкрити вогонь у відповідь. І вже зовсім вони ігнорують ту обставину, що голіруч захопити позиції противника неможливо. Тобто до таких операцій потрібно залучати як артилерію, так і бронетехніку, а на це мусить бути дозвіл начальника Генерального штабу. Але Україна офіційно спростовує звинувачення у порушенні перемир'я.

Світлодарськ, що в 18 кілометрах від Дебальцева, однаково приналежний як для української сто-

між Дебальцевим, Вуглегірськом і Горлівкою.

Військовий експерт Олексій Арестович вважає, що активність бойовиків і росіян на Світлодарській дузі спричинена від'їздом міжнародних спостерігачів на різдвяні канікули.

«Традиційно реакція Заходу під час Різдва є слабкою. Тому бойовики спільно з росіянами вирішили саме тепер спробувати відгризти кілька «ласих шматків», — пояснив він «ВВ».

А військовий експерт Олег Жданов не виключив, що російсько-сепаратистські війська активізували бойові дії через згорання діяльності путінських соколів у Сирії після захоплення Алеппо. Недарма ж Москва, Анкара і Тегеран підписали спільне комюніке, згідно з яким вони хоч і висловлюють готовність боротися з ІДІЛ, але м'яко перекладають усі обов'язки щодо забезпечення миру та дотримання режиму припинення вогню на ООН.

Як розповів експерт із військових питань Інституту євроатлантичного

констатував у коментарі «ВВ» Олег Жданов.

Олексій Арестович вважає, що бойовики погодилися на перемир'я лише з огляду на втрати в боях за Світлодарську дугу.

«Вони покляли батальйон, і сил для подальшої боротьби в них немає. Перекинути війська з інших ділянок фронту вони не

можуть через побоювання, що наші війська вдарять по слабкому місцю. Але варто їм трохи отямитися і підсилити свої позиції резервом, як вони знову почнуть нас обстрілювати. Тому ніякого новорічного перемир'я очікувати не варто. Та й війна на Донбасі триватиме ще півтора року щонайменше, до виборів президента РФ. На лінії зіткнення періодично виникатимуть загострення, ціна яких — життя наших хлопців», — уточнив він.

«Фактично це сирийський варіант, коли буде знищена основна військова інфраструктура України, системи ППО...» — заявив

Александров, показавши справжнє обличчя російської дипломатії. Адже Московський державний інститут міжнародних відносин є фактично університетом МЗС РФ. Принцип «пером і шпагою» для них не годиться — вони воліють краще бити обухом по голові...

Цілком імовірно, що пан Александров зіграв роль придвор-

ЯК СВДЧИТЬ ПРАКТИКА ДОМОВЛЕНОСТЕЙ ІЗ ТЕРОРИСТАМИ, КОЛИ ЗАЯВЛЯЮТЬ ПРО ПРИПИНЕННЯ ВОГНЮ, ЗАВЧИЯЙ ОБСТРІЛИ ПОСИЛЮЮТЬСЯ

вати Кавказ, брати участь у війні з Сирією і протистояти НАТО на кордонах з країнами Балтії, підтримувати безпеку китайського і середньозахідського кордонів, та ще й вести бойові дії в Україні? Це абсолютно нереальне завдання!» — підсумував Арестович.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

Якщо в жителя села не буде землі, то що його там триматиме?

21 грудня 2016 року в парламенті відбулися слухання на тему «Регулювання обігу земель сільськогосподарського призначення: пошук української моделі». Під час обговорення парламентарі, урядовці, аграрні експерти, фермери та власники аграрних підприємств висловлювали своє бачення цієї проблеми. Думки з приводу відкриття ринку землі були різні, але більшість із промовців все ж таки категорично не підтримали такого кроку в сьогоднішніх реаліях.

Розмірковуючи про відкриття ринку землі, потрібно відповісти на головне питання — хто нині може її купити? Хіба це може зробити селянин, який працює у домогосподарстві, не має статусу сільгосптоваровиробника й продає перекупникам за копійки молоко, м'ясо в живій вазі, овочі та фрукти з городу? Або фермер, якого нині позбавили спеціального режиму оподаткування, водночас піднявши у 40 разів єдиний податок?

За даними Міністерства аграрної політики, тільки 2% таких фермерів беруть участь у програмі відшкодування відсоткових ставок сільгосптоваровиробникам. В усіх інших сьогодні просто вимиваються обігові кошти. Ось така в нас аграрна реформа!

Головний аргумент, який наводять пропагандисти відкриття ринку, — можливість продавати й купувати землю.

А ви впевнені, що в такий спосіб прагнуть покращити життя саме селянам?

Різні дослідження кажуть, що лише 15% пайовиків згодні сьогодні продати свої наділи. І я вважаю, що вони повинні мати на це право. Але продати землю не олігархові чи агрохолдингу, а державі або територіальній громаді, яка надалі здаватиме цю землю в оренду, максимально залучаючи місцевого товаровиробника, фермера-переробника.

Варто замислитись: якщо в жителя села не буде землі, то що його там триматиме? Нас поглине тотальна урбанізація. І це в аграрній країні!

Перше питання, яке ми повинні собі поставити, перш ніж вдаватися до таких доленосних для країни кроків: чи все ми зробили в законодавчому плані? Ми маємо оцінити ситуацію за такими пунктами:

- чи остаточно вирішене питання спадщини, невитребуваних паїв, земель КСП та фермерських господарств;

- чи проведена інвентаризація земель с/г призначення державної та комунальної власності;

- чи передана у власність земля поза межами населених пунктів;

- чи сформована програма і загальною політика з охорони земель та в який спосіб ефективно провадити нагляд за використанням земель;

- чи створені відповідні правила гри земельно-орендних відносин, де власник землі справді почуватиметься власником.

В Ірландії ця частка — близько 3%, в Іспанії, Швеції та Великій Британії — лише 0,6%.

У Польщі лише 0,9% земель продається на публічних торгах, і приблизно така сама частка реалізовується через приватний продаж.

Насправді я бачу тільки одну причину для негайного запровадження ринку землі — дати можливість кільком сім'ям казково збагатитися за рахунок простих людей і отримати у володіння єдиний ресурс, який залишився в українського народу.

Щодо розмов довкола існування тінювого ринку... Тінювий ринок повинен регулюватися виключно Кримінальним кодексом і змінами до Земельного законодавства, аби

ДОЛЮ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ МАЄ ПРАВО ВИРІШУВАТИ ВИКЛЮЧНО УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД НА ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ РЕФЕРЕНДУМІ

Депутати мусять засукавши рукава розпочати активно працювати над вирішенням усіх цих питань, а не шукати шпарин для продажу сільськогосподарської землі в обхід мораторію.

Наші найближчі сусіди — країни Європи дуже помірковано ставляться до продажу землі й висувають доволі жорсткі кваліфікаційні вимоги до майбутніх власників.

Так, у Франції у період від 1993-го до 2005 року угоди на продаж землі уклалися в середньому по 280 тисяч га щорічно. Це становить близько 1% загального обсягу сільгоспземель. За словами члена Французької сільськогосподарської академії Жан-Жака Ерве, «у Франції департаменти використовують модель земельного кадастру, коли будь-який власник паю не зможе продати свою частку окремо — тільки колективно все поле. Тобто великий землевласник, якому належить 75% землі, не може прийняти рішення, якщо половина дрібних фермерів проголосувала проти. Цією нормою збалансовують інтереси великих і дрібних землевласників».

В Італії на ринку здійснюються угоди в межах 1–2% від площі сільськогосподарських земель.

унеможливити незаконний обіг та рейдерство — і проблему буде вирішено!

У Старому Завіті є висловлювання: «Покоління відходить, і покоління приходить, а земля віковично стоїть!» Тож давайте не станемо тим поколінням, яке відбере землю у своїх дітей і онуків та передасть її в руки олігархам!

Ще раз наголошую: завдання депутатів — забезпечити законодавчо земельну реформу та захист прав власників, а також трансформацію аграрного устрою на користь сімейних фермерів.

Завдання уряду — створити розвинені фінансові інституції та забезпечити дешеві кредитні ресурси виключно з боку банків зі 100% державним капіталом, які матимуть право отримувати в заставу земельні ділянки для забезпечення аграріїв обіговими коштами.

Завдання суспільства — нарешті усвідомити, що потрібно обмежувати великих латифундистів у їхньому прагненні володіти величезними масивами сільськогосподарської землі. Не можуть бути зосереджені сотні тисяч гектарів в одних руках! Долю українських земель має право вирішувати виключно український народ на Всеукраїнському референдумі!

Аграрний 2016-й: що вдалося втілити на законодавчому рівні

Підходить до завершення 2016 рік. Парламент ухвалив бюджет всупереч регламенту і здоровому глузду, відбулося останнє засідання аграрного комітету, а також слухання щодо земельних питань. Тож можна починати підбивати підсумки. Яким же він був, рік 2016-й, для Комітету з питань аграрної політики, для людей, які працюють на землі, для аграрних корпорацій, для фермерів та приватних землевласників?

Спочатку про позитивні події. Цього року Верховна Рада ухвалила законопроект №1599 «Про внесення змін до деяких законів України щодо стимулювання створення та діяльності сімейних фермерських господарств», який передбачає можливість реєстрації особистих селянських господарств, котрі бажають продавати свою продукцію, як сімейних фермерських господарств з набуттям статусу юридичної особи або фізичної особи-підприємця.

Також комітет провів слухання «Трансформація АПК України. Стимулювання розвитку сімейних фермерських господарств та їх оподаткування», був розроблений та ухвалений План дій з розвитку сімейного фермерства в Україні. Для розроблення відповідних законопроектів при комітеті створена робоча група.

Набув чинності законопроект №3006 «Про внесення змін до Земельного кодексу України та інших законодавчих актів щодо правової ділі земельних ділянок, власники яких померли». Він вирішує чимало проблем, які досі виникали у сфері земельних відносин у разі смерті власника земельної ділянки і відсутності його спадкоємців. Цей закон спрощує порядок оформлення таких земель (земель відумерлого спадщини), а також сприятиме збільшенню матеріальної та фінансової бази місцевого самоврядування.

Також необхідно згадати про антирейдерський закон (№5067), хоча аграрний комітет і не мав вирішального впливу на процес його ухвалення. Для фермерів це дуже важливий законопроект. Адаже лише в Кіровоградській області цього року були здійснені майже 2000 рейдерських захоплень на фермерських господарствах. Якою є загальна кількість рейдерських захоплень, навіть страшно уявити!

Цього року також ухвалений законопроект (№2150а) про побічні продукти тваринного походження, не призначені для споживання людиною, який усуває невинуваті бар'єри для розвитку тваринницької галузі, виробництва органічних добрив і покращує ґрунту.

Не можемо також не згадати про законопроект №2279 щодо

земельних аукціонів, який хоч і відсікає 90% можливостей для корупції у Держгеокадастрі, але разом з тим не відповідає існуючим сьогодні на ринку вимогам і є загрозою для дрібного фермерства. Над цим питанням будемо працювати найближчим часом.

І, звісно, певною перемогою можна вважати продовження мораторію на продаж землі на рік!

З негативного — зареєстровано законопроект про емфітевзис (№4010а), який є легалізованою схемою купівлі-продажу сільськогосподарської землі. Також під завісу року депутати аграрного комітету «порадували» нас законопроектом «Про обіг земель сільськогосподарського призначення» (№5535), який не тільки пропонує з 1 липня 2017 року в обхід мораторію розпочати продавати землю, а через кілька років — збувати її іноземцям, але й також регламентує кількість землі, яку може придбати фізична особа, хоча при цьому великим інтегрованим компаніям дозволено купувати до 33% земель відповідного району.

Також як негативний можна оцінити законопроект №2028а «Щодо врегулювання окремих питань правового статусу земель фермерського господарства», який пропонує переоформляти права оренди або власності на землю на юридичну особу, що дозволить фактично приховано торгувати сільськогосподарською землею.

І найголовніше: держбюджет 2017 року склали так, що мало-го та середнього фермера взагалі залишили без підтримки та позбавили останніх пільг. І це на тлі того, що в 2016 році вже зменшилася кількість платників єдиного податку четвертої групи з 27,4 тисячі до 20,7 тисячі. Тож з такою фінансовою політикою очікуємо наступного року ще більшої тінізації аграрного сектору економіки.

Загалом цей рік був насичений подіями. Що нам готує 2017-й? Вважаю, що це буде доленосний період для нашої держави. І від того, як ми його пройдемо, не в останню чергу залежатиме наше майбутнє, майбутнє української землі.

Вадим ІВЧЕНКО, народний депутат

КОРПОРАТИВУ НЕ БУДЕ?

У кожному колективі з нетерпінням чекають на новорічну вечірку: раз у рік можна показатися і відірватися на всю котушку. Та що як довгоочікуване свято зненацька скасували? Герої комедії «Новорічний корпоратив», яка невдовзі вийде на великі екрани, знають, як обкрутити боса!

Згідно з сюжетом, у філії великої ІТ-компанії має відбутися різдвяна вечірка. Бос Клей (Тіджей Міллер) готується до корпоративу з неймовірним ентузіазмом: він має намір і сам розважитися, і колектив звеселити. Однак буквально напередодні святкування фірму відвідує ревізор. Та не простий!

Сестра Клея Керол (Дженніфер Еністон) після смерті їхнього батька успадкувала контрольний пакет акцій компанії, і тепер саме вона керує бізнесом. І приїхала вона для того, щоб повідомити підлеглим про скорочення, адже справи філії йдуть кепсько. Ну і, звісно ж, повідомити про те, що корпоратив скасовується! Під час кризи, мовляв, така гулянка є нерозумним марнотратством.

Утім, Клей і його заступник Джош (Джейсон Бейтман) не хочуть здаватися. Вони просять Керол зачекати лише один день, аби встигнути підписати дуже вигідний контракт і тим самим врятувати співробітників від скорочення. Сувора начальниця погоджується, хоча анітрохи не вірить в успіх цього замислу.

Але пікантність ситуації полягає у тому, що привабити вигідного клієнта можна лише за допомогою забороненого корпоративу. Мовляв, якщо вдасться гарно його розвеселити, то угода буде підписана! Тепер Клею і Джошу потрібно зі шкури вилізти, але організувати вечірку за лічені години, та ще й зробити все, аби Керол не зірвала їхніх планів.

Тим часом героїня Дженніфер Еністон насправді нікого не збирається скорочувати — вона хоче закрити філію! Хто кого обведе круг пальця? Про це ви дізнаєтеся, переглянувши фільм. Якщо таке бажання з'явиться.

Говорити про акторський склад особливо й не хочеться. Джейсон Бейтман у всіх фільмах однаковий. Іноді можна навіть переплутати одну його роботу з іншою. Тож йому в принципі все можна пробачити. А ось за Дженніфер Еністон прикро від душі. Вона — чудова драматична актриса (згадайте фільм «Ціна зради»), талант якої геть чисто поховав Голлівуд. Знаменита блондинка кочує з комедії в комедію, глузуючи сама над собою. Якщо в культових «Друзях» Еністон дійсно була гармонійною, то тепер постає повною недорікою.

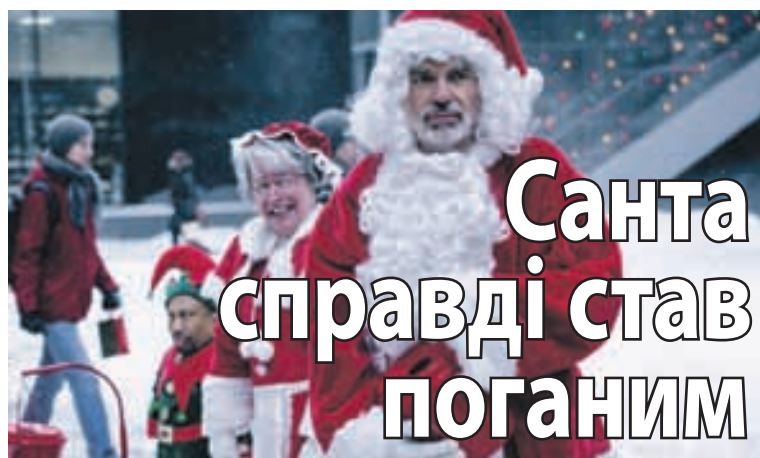
Загалом ця комедія могла б бути просто шаленою, якби за неї взялися інші режисери, а не Джош Гордон і Вілл Спик. Цим двом нецікаві корпоративні інтриги, завдяки яким можна було хвацько закрутити сюжет. Замість цього постановники вирішили відтворити корпоратив із анекдотів, після якого колегам соромно дивитися в очі один одному. І трохі перегнули палицю. Та й жарти в цьому кіно були то плоскими, то доволі тухлими.

Шкода, що у творців стрічки нічого не вийшло, адже замість новорічного настрою вона викликає хіба що нудоту, подібну до похмільного синдрому.

Євгенія ПРОРИВАЙ

ЦЯ КОМЕДІЯ МОГЛА Б БУТИ ПРОСТО ШАЛЕНОЮ, ЯКБИ ЗА НЕЇ ВЗЯЛИСЯ ІНШІ РЕЖИСЕРИ, А НЕ ДЖОШ ГОРДОН І ВІЛЛ СПІК. ЦИМ ДВОМ НЕЦІКАВІ КОРПОРАТИВНІ ІНТРИГИ, ЗАВДЯКИ ЯКИМ МОЖНА БУЛО ХВАЦЬКО ЗАКРУТИТИ СЮЖЕТ

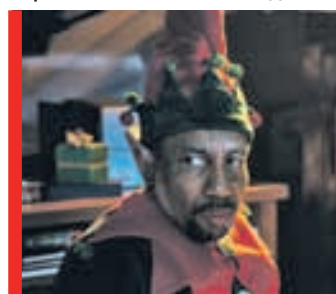

Санта справді став ПОГАНИМ

Новорічна комедія «Поганий Санта» в 2003 році набула значного розголосу: кіно вийшло неймовірно зухвале і смішне до нестями. І ось через тринадцять років нам показали продовження цієї історії. Однак творці фільму безжалюбно зруйнували всі сподівання глядачів. І цей рестарт можна назвати лише паразитуванням на успіхові оригінальної стрічки. Але про все своєю чергою.

Отже, в першій частині картини нас познайомили з Віллі (Біллі Боб Торнтон) — п'ятиком-ведмежатни-

соном (американський злочинець і вбивця. — Прим. авт.), то я мушу стати Чарльзом Менсоном. Це

«КРАЩЕ ВСОТЕ ПЕРЕГЛЯНУТИ ФІЛЬМ «ОДИН ВДОМА», НІЖ БОДАЙ РАЗ — «ПОГАНІЙ САНТА 2»

ком. Щороку напередодні Різдва він разом зі своїм афроамериканським другом карликом Маркусом (Тоні Кокс) влаштувався на роботу в черговий універмаг. Віллі зображав Санту, а Маркус — ельфа. Хоча вони люто ненавиділи святкову метушню, але заради справи готові були на все. Хто ж запідозрить казкових персонажів?

У різдвяну ніч Маркус традиційно ховався в торговому центрі й відключав сигналізацію у точно обумовлену мить. Тоді надбігав Віллі й зламував сейф із виручкою. І ось друзяки вкотре зібралися на діло. Все наче йшло як по маслу, аж поки «ельф» не вирішив позбутися «Санті». Але не так сталося, як гадалося: Маркус заgrimів за ґрати, а Віллі вдалося уникнути покарання.

Минули роки, горе-напарник вийшов на волю і знову розшукав свого кримінального дружбана. Покажся, мовляв, лихий попутав, і запропонував долучитися до нової афери.

Кореші майнули до Чикаго, де напередодні Різдва надумали пограбувати сейф в офісі одного благодійного фонду. Віллі та Маркусу доведеться вкотре перевтілитися у казкових героїв. З цього й починається стрічка «Поганий Санта 2».

Головною зіркою картини є відомий голлівудський актор Біллі Боб Торнтон. Якщо в першій частині його недолугий персонаж справді потішав, то в другому фільмі він збуджує лише огиду. А все тому, що Торнтон просто потурав хворій фантазії сценаристів і режисера.

«Будучи актором, я звик ставитися до своєї роботи сумлінно. А це означає, що не можна виконувати роль із достовірністю тільки на 75% або 82%. Якщо переді мною поставили завдання бути Чарльзом Мен-

соном (американський злочинець і вбивця. — Прим. авт.), то я мушу стати Чарльзом Менсоном. Це

справедливо й стосовно злочинця Віллі, — розповів актор в одному з інтерв'ю.

Поza тим у реальному житті Біллі Боб Торнтон — цілковита протилежність своєму персонажу. «Я дуже люблю Різдво. Ми святкуємо вдома, доволі традиційно. Це чудовий час! Мені подобається, коли за великим столом збирається вся родина. А ще ми не вживаємо алкоголь. Ні краплі! Бо в нас непитуща сім'я», — каже виконавець головної ролі.

Режисерське крісло цього разу посів Марк Уотерс («Між небом і землею», «Паскудне дівча», «Привиди колишніх подружок»), замінивши попереднього постановника Террі Цвігоффа. Ця кадрова перестановка дуже нашкодила картині, оскільки Уотерс навіть не намагався вникнути в мораль оригінальної стрічки. Бо ж насправді фільм «Поганий Санта» — доволі глибоке муви з багатьма смисловими рівнями, хоча й гумор там, так би мовити, на межі.

Новий режисер вирішив не морочитися і перетворив фактично класику на брудну комедію, щедро пересипав туалетними жартами.

Постає також питання до сценаристів Джонні Розенталя, Шони Крос, Гленна Фікарри та багатьох інших їхніх колег по цеху: це як треба не поважати свого глядача, щоб пропонувати йому сміятися над такою дешевою вульгарністю?

Загалом це є однією з головних проблем сучасних голлівудських комедій! Але коли йдеться про різдвяне муви, то стає втричі прикро. Тож краще всоате переглянути фільм «Один вдома», ніж бодай раз — «Поганий Санта 2».

Анна СПІВАК

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

В даний час оформити передплату на газету «Вечірні Вісті» можна тільки через редакцію.

Сплатити передплату на газету «Вечірні Вісті» ви можете в будь-якому відділенні державного або комерційного банку України по квитанції.

Якщо ви хочете отримувати газету з наступного місяця, вам необхідно сплатити передплату до 10 числа поточного місяця.

ВАРТІСТЬ РЕДАКЦІЙНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ:

Мова	Індекс	Періодичність виходу	Вартість передплати (1 місяць)
Рос	23115	Пн	10 грн
Укр	49450	Пн	10 грн

«Вечірні Вісті» — газета для усіх поколінь!
Тел: (044) 359-04-54

Сума:	60
Платник:	Петренко Розаліна Юхимівна
Місце проживання:	м. Одеса, вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач:	Назва: ТОВ «Елекшнмолл Україна» АТ «УкрСиббанк»
Код:	3 6 6 3 2 2 8 4
Розрахунковий рахунок:	2 6 0 0 7 4 9 3 7 9 8 2 0 0
МФО банку:	3 5 1 0 0 5
Призначення платежу:	Передплата газети «Вечірні Вісті» інд.49450, 6 міс.

Шеф-редактор — Сергій ПАЛЄХА,
відповідальний секретар — Олексій СОКУР
Свідоцтво про держреєстрацію
КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.
Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу:
ТзОВ «Структура ІТ»,
а/с 155, м. Київ, Україна, 04080
Засновник і видавець:
ТзОВ «Структура ІТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано ТзОВ «Мерга-Поліграф»
04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення №
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Наклад 10 485 прим.
Передплатні індекси:
23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій
посилаючи на газету «ВВ» обов'язково.
Відповідальність за зміст рекламних
матеріалів несе рекламодавець.

